

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่หนึ่ง และเปรียบเทียบความสามารถในการใช้สำนวนของนักศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัยว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาทั้งชายและหญิงซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่หนึ่ง ปีการศึกษา 2519 ในสาขาวิชาต่าง ๆ ในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และในคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยละ 80 คน รวมทั้งสิ้น 320 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาและคัดเลือกสำนวนจากแบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่งในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เป็นตัวอย่างประชากร ตลอดจนรวบรวมสำนวนที่นักศึกษาได้เรียนรูมาแล้วตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา นำสำนวนที่คัดเลือกไว้มาร่างแบบสอบความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษ 1 ฉบับ เป็นข้อสอบแบบปรนัย 141 ข้อ จำนวน 141 สำนวน ข้อสอบแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ทดสอบความเข้าใจความหมายของสำนวนและส่วนที่ทดสอบความสามารถในการนำสำนวนไปใช้ นำแบบสอบดังกล่าวไปทดลองสอบ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อเพื่อคัดเลือกข้อสอบที่ดีไว้ ผลจากการวิเคราะห์ได้แบบสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว 100 ข้อ จำนวน 100 สำนวน เป็นข้อสอบที่ทดสอบความเข้าใจ

ความหมายของสำนวน จำนวน 40 ข้อ (40 สำนวน) และข้อสอบส่วนที่ทดสอบความสามารถในการนำสำนวนไปใช้อีก 60 ข้อ (60 สำนวน) แบบทดสอบมีคะแนนเต็ม 100 คะแนน ใช้เวลาในการสอบ 1 ชั่วโมง นำแบบสอบดังกล่าวไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เลือกไว้ หลังจากนั้นให้นำคะแนนจากแบบสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกเพื่อตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบ จากนั้นได้คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้ของแบบสอบ ค่ารวมหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของนักศึกษาทั้งหมดและของนักศึกษาแต่ละสถาบัน ตลอดจนหาค่ารวมหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากข้อสอบส่วนที่วัดความเข้าใจความหมาย และส่วนที่วัดความสามารถในการนำสำนวนไปใช้ของนักศึกษาแต่ละสถาบันและของนักศึกษาทั้งหมด หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ทดสอบความแตกต่างของความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษของนักศึกษาแต่ละสถาบัน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว เมื่อปรากฏผลความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงได้เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาแต่ละสถาบันที่ควบคุมด้วยสถิติการทดสอบค่า z นอกจากนี้ผู้วิจัยได้แจกแจงความถี่ของสำนวนแต่ละสำนวน ซึ่งนักศึกษานี้ในแต่ละสถาบันและนักศึกษารวมทั้งหมดตอบถูกโดยใช้อัตราส่วนร้อยละ (Per Cent)

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้ของแบบสอบที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยเท่ากับ .90
2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้งหมดที่เป็นตัวอย่างประชากรเท่ากับ 62.62 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 14.79 ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากข้อสอบส่วนที่ทดสอบความเข้าใจความหมายของสำนวนเท่ากับ 25.78 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.67 และค่าเฉลี่ยของคะแนนจากข้อสอบส่วนที่ทดสอบความสามารถในการนำสำนวนไปใช้เท่ากับ 36.83 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.16

3. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เท่ากับ 66.85 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 16.29 ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากข้อสอบส่วนที่ทดสอบความเข้าใจความหมายของสำนวน เท่ากับ 27.03 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.90 และค่าเฉลี่ยของคะแนนจากข้อสอบส่วนที่ทดสอบความสามารถในการนำสำนวนไปใช้ เท่ากับ 39.83 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.39

4. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษของนักศึกษาามมหาวิทยาลัยศิลปากร เท่ากับ 63.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 13.38 ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากข้อสอบส่วนที่ทดสอบความเข้าใจความหมายของสำนวน เท่ากับ 26.31 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.92 และค่าเฉลี่ยของคะแนนจากข้อสอบส่วนที่ทดสอบความสามารถในการนำสำนวนไปใช้ เท่ากับ 37.58 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.24

5. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เท่ากับ 63.64 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 15.60 ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากข้อสอบส่วนที่ทดสอบความเข้าใจความหมายของสำนวน เท่ากับ 26.29 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.29 และค่าเฉลี่ยของคะแนนจากข้อสอบส่วนที่ทดสอบความสามารถในการนำสำนวนไปใช้ เท่ากับ 37.35 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.56

6. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น เท่ากับ 56.09 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.13 ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากข้อสอบส่วนที่ทดสอบความเข้าใจความหมายของสำนวน เท่ากับ 23.51 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.75 และค่าเฉลี่ยของคะแนนจากข้อสอบส่วนที่ทดสอบความสามารถในการนำสำนวนไปใช้ เท่ากับ 32.58 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.64

7. ความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษของนักศึกษาแต่ละสถาบันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย

8. ความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร และของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

9. ความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น
แตกต่างจากความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยอื่นทั้งหมด
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

10. นักศึกษาร้อยละ 50 ขึ้นไปสามารถทำแบบทดสอบสำนวนภาษาอังกฤษส่วน
ใหญ่ได้ถูกต้อง ส่วนหนึ่งที่นักศึกษาใช้ได้ถูกต้องมากที่สุดคือสำนวน "on time" ส่วนที่
นักศึกษาใช้ได้ถูกต้องน้อยที่สุดคือสำนวน "get into trouble" ส่วนที่นักศึกษาส่วน
ใหญ่ใช้ได้ถูกต้องคือสำนวนที่นักศึกษาได้เรียนรูมาแล้วตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา ส่วนสำนวน
ที่ปรากฏในระดับมหาวิทยาลัยชั้นปีที่หนึ่ง ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่ใช้ได้ถูกต้องได้แก่สำนวนที่
มีความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป

การอภิปรายผลและขอเสนอแนะ

1. ผลจากการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เป็นตัวอย่างประชากรมี
ความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษในเกณฑ์ค่อนข้างดี คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบ
ทดสอบมีค่าเท่ากับ 62.62 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ในแบบทดสอบส่วนที่วัดความเข้าใจ
ความหมายของสำนวนคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.78 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน และใน
ส่วนที่วัดความสามารถในการนำสำนวนไปใช้ คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 36.83 จากคะแนน
เต็ม 60 คะแนน แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วความสามารถในการเข้าใจความหมายของ
สำนวนของนักศึกษามีมากกว่าความสามารถในการนำสำนวนไปใช้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ
การเรียนการสอนสำนวนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังคงเป็นไปในแบบเก่าคือ การแปล
ความหมายมากกว่าการฝึกหรือสอบให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง เกี่ยวกับ

การสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีแปลนี้ เคนเนธ รอบินสัน¹ (Kenneth Robinson) กล่าวว่า การสอนศัพท์โดยการแปลจะไม่เป็นประโยชน์เสมอไป เพราะคำในภาษาอังกฤษมิได้มีความหมายตายตัว การใช้วิธีแปลในการสอนจะมีผลให้ผู้เรียนเรียนจากการแปลความหมายแต่เพียงอย่างเดียวโดยไม่คำนึงถึงอะไรทั้งสิ้น ส่วน ดี.เจ.คาร์เวอร์² (D.J. Carver) ก็ได้เสนอแนะว่าผู้สอนควรจะสอนสำนวนภาษาอังกฤษด้วยวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ทั้งในด้านการพูดและการเขียนอย่างจริงจัง เพราะการเข้าใจเพียงความหมายของสำนวนมิได้หมายความว่า จะช่วยให้สามารถใช่อำนาจนั้นได้ดี และถูกต้อง

2. ผลจากการวิจัยปรากฏว่านิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษสูงที่สุดคือ คณะเนนเดเลีย เท่ากับ 66.85 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน รองลงมาได้แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 63.89 นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้คะแนนรองลงมาอีกคือ ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 63.64 นักศึกษากลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น เท่ากับ 56.09 เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาจากแต่ละสถาบันด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแล้ว ผลปรากฏว่าความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อเปรียบเทียบความสามารถของนักศึกษาในแต่ละสถาบันที่ละคู่ด้วยการทดสอบค่า z ปรากฏว่าความสามารถของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ความสามารถ

¹Kenneth Robinson, English Teaching in South-East Asia (London: Evans Brothers, 1960), p. 15.

²D.J. Carver, "Idioms and the Teaching of an Active Vocabulary," English Language Teaching, XXVI (October, 1971), p. 50.

ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรและความสามารถของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แต่ความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นแตกต่างจากความสามารถของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ทั้ง 3 สถาบันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับเดียวกัน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการทั้งค่านักศึกษาและวิธีการสอน กล่าวคือนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจให้ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษไม่มากเท่าที่ควร ในด้านวิธีสอนจากการสอบถามผู้สอนทราบว่า ส่วนใหญ่ยังเป็นการสอนแบบแปลความหมาย ผู้สอนอาจมิได้เน้นความสำคัญของสำนวนหรือหยิบยกเอาสำนวนภาษาอังกฤษขึ้นมาสอนเป็นเรื่องเฉพาะ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรที่ผู้สอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปจะให้ความสำคัญกับสำนวนภาษาอังกฤษ โดยนำมาเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เช่นเดียวกับการสอนส่วนประกอบ (components) อื่น ๆ ของภาษา ทั้งนี้เนื่องจากว่าสำนวนเป็นสิ่งที่ปรากฏในภาษาอังกฤษซึ่งใช้กันอยู่อย่างกว้างขวางเป็นประจำทุกวัน และสำนวนจะช่วยให้การใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนถูกต้อง ชัดเจน รัดกุม และสละสลวยมากยิ่งขึ้น

3. ผลการวิจัยปรากฏว่านักศึกษามากกว่าครึ่งหนึ่งคือ ร้อยละ 50 ขึ้นไป สามารถทำแบบสอบสำนวนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ได้ถูกต้อง ส่วนที่นักศึกษาใช้ได้ถูกต้องมากที่สุดคือ สำนวน "on time" ส่วนสำนวนที่นักศึกษาใช้ได้ถูกต้องน้อยที่สุดคือสำนวน "get into trouble" ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะสำนวน "on time" เป็นสำนวนที่พบเห็นบ่อยและมีจำนวนความถี่ที่ปรากฏในแบบเรียนภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัย ชั้นปีที่หนึ่งที่เลือกมาศึกษาถึง 35 ครั้ง ในการวิจัยของนภพร ทรัพย์ทวีผลบุญ³ ปรากฏว่า

³นภพร ทรัพย์ทวีผลบุญ, "การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในสถาบันฝึกหัดครู" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516) (อักษราเนา),

ในจำนวนสำนวนภาษาอังกฤษที่นำมาทดสอบ 10 ตัวนั้น สำนวน "on time" เป็นสำนวนที่นักศึกษาชื่นชอบพร้อมในการใช้เป็นอันดับ 8 โดยมีข้อบกพร่องในการใช้สำนวนนี้เฉลี่ยร้อยละ 34.74 จึงจัดว่าเป็นสำนวนที่ไม่ยากสำหรับนักศึกษาโดยทั่วไป สำหรับสำนวนที่นักศึกษาใช้ได้ถูกต้องน้อยที่สุดคือสำนวน "get into trouble" รวมทั้งสำนวนอื่น ๆ อีก 24 ตัว ซึ่งนักศึกษาโดยเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 หรือน้อยกว่าครึ่งหนึ่งเท่านั้นที่ได้สำนวนดังกล่าวเป็นสำนวนที่นักศึกษาระดับชั้นปีที่หนึ่งควรรู้เช่นกัน เพราะประกอบด้วยสำนวนที่มีความถี่สูงหลายตัว รวมทั้งสำนวนที่นักศึกษาได้เรียนรู้มาแล้วตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา สาเหตุของปัญหาที่นักศึกษาไม่เข้าใจความหมายหรือไม่สามารถนำสำนวนเหล่านี้ไปใช้ได้ถูกต้องนั้น อาจเนื่องมาจากปัญหาการเรียนการสอนดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงควรที่ผู้สอนจะได้ให้ความสนใจและนำสำนวนเหล่านี้มาสอนหรือฝึกให้แก่ผู้เรียนอย่างถูกต้องและจริงจัง

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้จัดโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1. ควรจัดโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น โดยปรับปรุงค่านิยมสอนคือไม่ควรสอนสำนวนภาษาอังกฤษด้วยการแปลความหมายเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ควรสอนในแบบที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาหรือสำนวนในสถานการณ์ที่เป็นจริง (real situation) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและวิธีใช้ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
2. ควรจัดทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับการใช้สำนวนภาษาอังกฤษเป็นการพิเศษ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจความหมายและเพิ่มความสามารถในการนำสำนวนไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักศึกษาอย่างถูกต้อง
3. ในการคัดเลือกแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา ควรจะได้นำสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับสำนวนภาษาอังกฤษ โดยคัดเลือกแบบเรียนที่บรรจุสำนวนภาษาอังกฤษซึ่งจำเป็นและมีประโยชน์ต่อการเรียนของนักศึกษา เช่นสำนวนที่มีความถี่สูงและใช้กันอย่างแพร่หลายในภาษาอังกฤษมาตรฐานปัจจุบันทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียน

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษ

1. ผู้สอนควรรีความสำคัญแก่สำนวนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของสำนวนภาษาอังกฤษ ชี้ให้นักศึกษาเห็นประโยชน์ของการใช้สำนวนภาษาอังกฤษที่ถูกต้องซึ่งจะมีผลต่อการใช้ภาษาอังกฤษที่ชัดเจน รัดกุม สละสลวย และสามารถสื่อความหมายได้ดียิ่งขึ้น
2. ผู้สอนควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้สนใจและคุ้นเคยกับสำนวนภาษาอังกฤษที่พบเห็นบ่อยในชีวิตประจำวัน โดยนำมาสอนหรือฝึกให้นักศึกษาจนนักศึกษาเข้าใจความหมายและสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง การสอนสำนวนภาษาอังกฤษนี้ควรเป็นไปตามลำดับความยากง่าย คือเริ่มจากการสอนสำนวนที่ง่ายไปหายาก ควรเน้นการแสดงออกของนักศึกษาและหลีกเลี่ยงการสอนในลักษณะที่ผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้และผู้เรียนเป็นเพียงผู้รับ
3. ผู้สอนควรรีความสนใจและนำสำนวนที่ยังเป็นปัญหาสำหรับนักศึกษาส่วนใหญ่จากผลการวิจัยในครั้งนี้อีกหรือสอนให้นักศึกษา เพื่อให้สามารถเข้าใจและนำไปใช้ได้ถูกต้องต่อไป
4. ควรนำวัสดุทัศนูปกรณ์หรือจัดกิจกรรมพิเศษมาประกอบการเรียนการสอนสำนวนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษารวบรวมเกี่ยวกับความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้ศึกษา หรือในระดับที่สูงขึ้น
2. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ในด้านการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา หรือความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการพูด การอ่าน หรือการเขียนภาษาอังกฤษ
3. ควรมีการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างสำนวนภาษาอังกฤษกับสำนวนภาษาไทยในคำความหมายและโครงสร้างว่าจะมีความคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันหรือไม่ และมากน้อย

เพียงใด ผลจากการศึกษาเปรียบเทียบดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนส่วน
ภาษาอังกฤษ

4. ควรมีการศึกษาวิเคราะห์ส่วนภาษาอังกฤษจากแบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้ใน
ระดับการศึกษาต่าง ๆ ในประเทศไทยอย่างจริงจัง เพื่อสร้างเป็นบัญชีส่วนอันจะเป็น
แนวทางในการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนหรือคัดเลือกแบบเรียนภาษาอังกฤษ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย